

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság,

attól az óhajtól vezérelve, hogy kölcsönös gazdasági kapcsolataikat a pénzügyi akadályok elmozdításával előmozdítsák és együttműködésüket az adózási ügyekben erősítsék,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

(1) Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak tartománya vagy ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összegei utáni adókat, valamint a vagyonnövekedés adóját.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezményt alkalmazni kell:

a) a Németországi Szövetségi Köztársaságban:

- a jövedelemadó (Einkommensteuer),
- a társasági adó (Körperschaftsteuer),
- az ipari adó (Gewerbesteuer),
- a vagyonadó (Vermögensteuer) és
- a telekadó (Grundsteuer)

beleértve az azokra kivetett pótlékokat

(a továbbiakban: „német adó”);

b) a Magyar Köztársaságban:

- a személyi jövedelemadó,
- a társasági adó,
- a telekadó és

– az építményadó

beleértve az azokra kivetett pótlékokat

(a továbbiakban: „magyar adó”).

(4) Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Németország” kifejezés a Németországi Szövetségi Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Németországi Szövetségi Köztársaság területét, valamint a parti tenger melletti tengerfenék területét, annak altalaját és a felette levő vízoszlopot, amennyiben a Németországi Szövetségi Köztársaság a nemzetközi joggal és saját jogával összhangban szuverén jogokat és fennhatóságot gyakorolhat az élő és élettelen természeti erőforrások feltárása, kiaknázása, megőrzése és kezelése érdekében;

b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Németországot jelentik, a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést jelenti;

e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

g) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését;

h) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés egy, az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, belvízi hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, belvízi hajót vagy légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

j) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

aa) Németország tekintetében

a Németországi Szövetségi Köztársaság alaptörvénye értelmében bármely németet és bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot és egyesülést, amely ezt a jogállását Németország hatályos jogszabályaiból nyeri;

bb) Magyarország tekintetében

- (i) bármely természetes személyt, aki a Magyar Köztársaság állampolgára;
  - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását Magyarország hatályos jogszabályaiból nyeri;
- k) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti
- aa) Németország esetében a Szövetségi Pénzügyminisztériumot vagy azt az ügynökséget, amelyre a hatáskörét delegálta;
  - bb) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.
- (2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

- (1) Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján ott adóköteles, beleértve az államot, annak tartományát és ezek bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.
- (2) Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
- a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
  - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
  - c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
  - d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.
- (3) Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének a helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fióktelepet;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési terület vagy az építkezési, szerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.

(4) E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az *a)–e)* pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

(6) Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi

illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

(4) Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

(4) Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott

arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

(5) Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

(6) Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

(7) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Tengeri, belvízi szállítás és légi szállítás

(1) Az a nyereség, amely hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi szállítással foglalkozó hajók nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(3) E cikk alkalmazásában a hajók, belvízi hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja az alkalmoszerű,

a) hajóknak, belvízi hajóknak vagy légi járműveknek személyzet nélküli bérléséből és

b) konténerek használatából vagy bérléséből (beleértve a konténerek szállítására használt vontatókat és kiegészítő berendezéseket),

származó nyereséget, ha ezek a tevékenységek a hajóknak, belvízi hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez tartoznak.

(4) Ha egy tengeri hajózási vállalkozás vagy egy belvízi szállítási vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye egy hajó vagy egy belvízi hajó fedélzetén van, úgy ez abban a Szerződő Államban lévőnek tekintendő, amelyikben a hajó vagy a belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy ilyen hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó vagy belvízi hajó üzembentartója belföldi illetőségű.

(5) Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a hasznahúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel bír;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint más olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek, és a befektetési alap jegyére történő nyereségfelosztásból származó jövedelmet jelent.

(4) Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által

kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak. Mindazonáltal a „kamat” kifejezés nem foglalja magában a 10. cikk szerinti jövedelmet.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatot ez a telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból az államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

(5) Ha a kamatot fizető személy és a hasznhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

(1) A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari,

kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak. A „jogdíj” kifejezés ugyancsak magában foglal bármely olyan kifizetést, amelyet egy személy nevének, képmásának vagy bármely más hasonló személyiségi jognak a hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért kapnak és az olyan kifizetést, amelyet előadóművészek vagy sportolók előadásának rádió vagy televízió által történő rögzítéséért ellenszolgáltatásként kapnak.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és ezt a jogdíjat ez a telephely viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

(5) Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az olyan társaság részvényeinek, jogainak vagy egyéb érdekeltségének elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei több mint 50 százalékban az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból, illetve az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy az olyan társaság részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei több mint 50 százalékban az egyik államban lévő ilyen ingatlan vagyonból vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, megadóztatható az ingatlan fekvése szerinti államban.

(3) A 2. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

(4) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, belvízi szállításra használt hajók, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy belvízi hajók üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(5) Az 1–4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

(6) Ha egy természetes személy 5 évig vagy hosszabb időtartamig belföldi illetőségű volt az egyik Szerződő Államban és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűvé vált, az 5. bekezdés nem akadályozza meg az elsőként említett államot abban, hogy a hazai joga szerint megadóztassa az elsőként említett államban belföldi illetőségű társaságban lévő részesedés tőkeértéknövekedését ennek a természetes személynek az elsőként említett államban lévő illetősége időtartamára. Ebben az esetben azt a tőkeértéknövekedést, amelyet az elsőként említett államban megadóztattak, a másik állam nem foglalhatja bele az azt követő tőkeértéknövekedés meghatározásába.

14. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

(1) A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

(3) A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a hivatásos munkaerőkölcsönzés keretében történő alkalmazásért kapott díjazásra.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy belvízi szállításra használt hajó fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a hajót, légi járművet vagy belvízi hajót üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

(3) Az 1. és 2. bekezdés nem alkalmazandó a művésznek vagy sportolónak az egyik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéből származó jövedelmére, amennyiben az ebbe az államba tett látogatást teljesen vagy nagyrészen a másik állam, annak tartománya, ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy olyan szervezet finanszíroz, amely ebben a másik államban jótékonyági szervezatként van elismerve. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a természetes személy belföldi illetőségű.

17. Cikk

Nyugdíjak, járadékok és hasonló kifizetések

(1) A 18. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államból fizetett nyugdíj és hasonló kifizetés vagy járadék csak az elsőként említett államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, azok a nyugdíjak és egyéb kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Állam kötelező társadalombiztosításról szóló törvénye alapján teljesítettek, csak ebben az államban adóztathatók, kivéve, ha a kedvezményezett a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt az ezen Egyezmény ratifikációs okmányai kicserélésének napján vagy azt megelőzően.

(3) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége által egy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek politikai üldöztetés vagy háborúban elszenvedett sérülés vagy kár (beleértve a helyreállítási kifizetéseket) vagy katonai vagy alternatív polgári szolgálat vagy bűncselekmény, oltás vagy hasonló esemény miatt kárpótlásként teljesített rendszeres vagy nem rendszeres kifizetések csak az elsőként említett államban adóztathatók.

(4) A „járadék” bizonyos, meghatározott időközönként rendszeresen, élethossziglan vagy meghatározott vagy megállapítható időre, a kifizetések teljesítésének kötelezettsége alapján megfelelő és teljes ellenszolgáltatás megtérítéseként pénzben vagy pénzürtékben teljesítendő kötelezettség alapján fizetendő összegeket jelent.

18. Cikk

Közszolgálat

(1) a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, kivéve a nyugdíjat, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy az ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy fizet egy természetes

személynek, az ezen államnak, tartománynak, politikai alegységnek vagy helyi hatóságnak vagy a közjog alapján létrejött valamely más jogi személy teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

b) Mindazonáltal az ilyen fizetések, bérek és más díjazások csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

aa) ennek az államnak az állampolgára vagy

bb) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

(2) A 17. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával

a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy fizet az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen államnak, tartománynak, politikai alegységnek vagy helyi hatóságnak vagy a közjog alapján létrejött valamely más jogi személynek teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az államban belföldi illetőségű és annak az államnak az állampolgára.

(3) Az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy az ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra a 14., 15., 16., és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

(4) Az 1. bekezdés rendelkezéseit kell hasonlóképpen alkalmazni az egyik Szerződő Államnak, annak tartományának, politikai alegységének vagy helyi hatóságának fejlesztéstámogatási programja alapján a kizárólag ezen állam, tartomány, politikai alegység vagy helyi hatóság által biztosított alapból a másik Szerződő Államba annak a másik államnak a beleegyezésével kiküldött szakértőnek vagy önkéntesnek fizetett díjazás tekintetében.

(5) Az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseit kell alkalmazni azon fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra is, amelyeket a Goethe Intézet („Goethe Institute”), a Német Akadémiai Csereszolgálat („Deutscher Akademischer Austauschdienst”), továbbá a Collegium Hungaricum, a Magyar Kulturális és Tájékoztatási Központ, és az illetékes hatóságok által kölcsönösen elfogadott más hasonló intézmények számára nyújtott szolgáltatásokért természetes személyeknek fizetnek. Ha az ilyen díjazást nem adóztatják meg abban az államban, amelyben az intézményt alapították, a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

19. Cikk

Vendégprofesszorok, tanárok és tanulók

(1) Egy természetes személy, aki meglátogatja az egyik Szerződő Államot ennek az államnak vagy ezen állam egyetemének, főiskolájának, iskolájának, múzeumának vagy más kulturális intézetének a meghívására vagy egy hivatalos kulturális csereprogram keretében két évet meg nem haladó időszakra az ilyen intézetnél kizárólag tanítás, előadások tartása, magasabb tanulmányok vagy kutatás folytatása céljából, és aki közvetlenül e látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, vagy jelenleg is az, az elsőként említett államban mentes lesz az adó alól az ilyen tevékenységért kapott díjazás után, feltéve, hogy az ilyen díjat az államon kívül lévő forrásból kapja.

(2) Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, posztgraduális hallgató vagy üzleti gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

20. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

(2) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

21. Cikk

Vagyon

(1) A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, megadóztatható ebben a másik államban.

(3) Az a vagyon, amely nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből, illetve belvízi szállításra használt hajókból áll, és az ilyen hajók és légi járművek, illetve belvízi hajók üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése az illetőség államában

(1) A Németországban belföldi illetőségű személy esetében az adót az alábbiak szerint kell megállapítani:

a) Hacsak külföldi adóbeszámítást nem kell engedélyezni a b) albekezdés alapján, a német adó adómegállapítási alapjából ki kell venni a Magyarországon keletkezett olyan összes jövedelemtételt, illetve a Magyarországon található összes olyan vagyontételt, amelyeket ezen Egyezmény alapján ténylegesen Magyarországon adóztatnak.

Az osztalékból származó jövedelemtétel esetében az előző rendelkezést csak arra az osztalékra kell alkalmazni, amelyet egy Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet egy Németországban belföldi illetőségű társaságnak (a személyegyesítő társaság kivételével), amennyiben a német társaság a Magyarországon belföldi illetőségű társaság tőkéjének legalább 10 százalékát közvetlenül tulajdonolja, és amelyet nem vontak le akkor, amikor az osztalékot fizető társaság nyereségét megállapították.

Ki kell venni továbbá a vagyonadók adómegállapítási alapjából minden olyan részvénytulajdont, amelynek az osztaléka, ha kifizetésre kerül, a fentiek értelmében kivételre kerülne.

b) A német adójog külföldi adó beszámítására vonatkozó rendelkezéseinek fenntartásával, a német jövedelemadó szempontjából beszámításként kell engedélyezni az alábbi tételek tekintetében fizetendő, Magyarország jogszabályai alapján és a jelen Egyezménynek megfelelően megfizetett magyar adót:

aa) az a) albekezdésben nem tárgyalt osztalék;

bb) az olyan jövedelemtétel, amelyek a 13. cikk 2. bekezdése értelmében Magyarországon adóztathatók;

cc) az olyan jövedelemtétel, amelyek a 14. cikk 3. bekezdése értelmében Magyarországon adóztathatók;

dd) az igazgatók tiszteletdíja;

ee) az olyan jövedelemtétel, amelyek a 16. cikk szerint adóztathatók.

c) A 7. és 10. cikkben meghatározott jövedelemtétel, valamint azon eszközök esetében, amelyekből ez a jövedelem képződött, az a) albekezdés rendelkezései helyett a b) albekezdés rendelkezései alkalmazandóak, ha a Németországban belföldi illetőségű személy nem bizonyítja, hogy a telephely azon üzleti évi bruttó jövedelme, amelyben a nyereség képződött, illetve a Magyarországon belföldi illetőségű társaság azon üzleti évi bruttó jövedelme, amelyre az osztalékot fizették, kizárólag vagy majdnem kizárólag a külföldi adókapcsolatokról szóló német törvény (Aussensteuergesetz) 8. szakasz 1. bekezdés 1–6. pontjai szerinti tevékenységekből származott; ugyanez alkalmazandó a telephely által használt ingatlan vagyona, valamint a telephely ezen ingatlan vagyonából származó jövedelemre (6. cikk 4. bekezdés) és az ezen ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereségre (13. cikk 1. bekezdés), valamint a telephely üzleti vagyonának részét képező ingó vagyona is (13. cikk 3. bekezdés).

d) Németország mindazonáltal fenntartja magának a jogot, hogy az adó mértékének megállapításánál figyelembe vegye azokat a jövedelem- és vagyontételeket, amelyek ezen Egyezmény rendelkezései szerint a német adó alól ki vannak véve.

e) Tekintet nélkül az a) albekezdés rendelkezéseire, a b) albekezdésben megállapított adóbeszámítás engedélyezésével kell elkerülni a kettős adóztatást

aa) ha a Szerződő Államokban a jövedelem-, illetve vagyontételek ezen Egyezmény eltérő rendelkezései alá tartoznak vagy eltérő személyeket illetnek meg (kivéve a 9. cikkben foglaltak alapján), és ez az ütközés a 24. cikk 3. bekezdésében foglalt eljárás segítségével nem rendezhető, és ha ezen – alá tartozásban vagy megilletésben való – eltérés eredményeként a szóban forgó jövedelem vagy vagyon nem kerülne megadóztatásra vagy alacsonyabban lenne adóztatva, mint ezen ütközés nélkül, vagy

bb) ha Németország illetékes hatósága értesíti Magyarországot illetékes hatóságát olyan egyéb jövedelemtételről, amelyek vonatkozásában a b) albekezdés rendelkezéseit kívánja

alkalmazni. A kettős adóztatást az értesítés tárgyát képező jövedelem tekintetében ebben az esetben úgy kerülik el, hogy az értesítés kézhezvételét és a Németország belső joga szerinti összes jogszabályi követelménynek való megfelelést követő naptári év első napjától adóbeszámítást engedélyeznek rá.

(2) A Magyarországon belföldi illetőségű személy esetében az adót az alábbiak szerint kell megállapítani:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Németországban, Magyarország a b) és c) albekezdésekben foglalt rendelkezések fenntartásával kiveszi az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Németországban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Németországban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Németországból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

c) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

d) Az a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelemre vagy a tulajdonát képező vagyonra, amennyiben Németország ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

(2) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási

célből olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonható le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 5. bekezdésének vagy a 12. cikk 5. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

(5) Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(6) E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

24. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

(2) Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. Cikk

Információcsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége, vagy helyi hatósága által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

(2) A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Ügyészségi nyomozási eljárásban, nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. Tekintet nélkül az előzőekre, az egyik Szerződő Állam által kapott információt más célokra is fel lehet használni, ha az ilyen információ ilyen más célokra mindkét állam jogszabályai alapján felhasználható, és az információt nyújtó állam illetékes hatósága az ilyen felhasználást engedélyezi.

(3) Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamely Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam az információ nyújtása érdekében jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

(4) Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

(5) A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. Cikk

A forrásadóztatásra vonatkozó eljárási szabályok

(1) Ha az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által szerzett osztalékot, kamatot, jogdíjat, illetve egyéb jövedelemtégeket forrásnál levont adóval adóztatják, ezen Egyezmény rendelkezései nem érintik az elsőként említett állam jogát arra, hogy a saját belső joga szerinti mértéket alkalmazza a forrásnál levont adóra. A forrásnál

levont adót az adófizető kérelmére vissza kell téríteni, amennyiben és arra a mértékre, amelyre ez az Egyezmény csökkenti, illetve alkalmazását megszünteti.

(2) A visszatérítési kérelmet azon naptári évet követő negyedik év végéig kell benyújtani, amelyikben a forrásnál levont adót az osztalékra, kamatra, jogdíjra, illetve egyéb jövedelemtételre alkalmazták.

(3) Tekintet nélkül az 1. bekezdésre, az egyes Szerződő Államok eljárásokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó, a forrásállamban adó alá nem eső, illetve csak csökkentett adózás alá eső jövedelmek kifizetése adó levonása nélkül, vagy csak a vonatkozó cikkben meghatározott mértékű adó levonásával történhessen.

(4) Az a Szerződő Állam, amelyben a jövedelemtétel keletkezett, többek között a másik Szerződő Államban lévő belföldi illetőségről szóló igazolást kérhet az illetékes hatóságtól.

(5) Az illetékes hatóságok e cikk rendelkezéseit kölcsönös megállapodással hajthatják végre, és ha szükséges, az ezen Egyezmény alapján előírt adócsökkentések vagy mentesítések végrehajtása érdekében egyéb eljárásokat is megállapíthatnak.

27. Cikk

Az Egyezmény alkalmazása különleges esetekben

Ez az Egyezmény nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza bármely Szerződő Államot abban, hogy a saját belső jogszabályait alkalmazza az adóztatás elkerülésére vagy az adóztatás kijátszásának megakadályozására.

Amennyiben az előzőekben foglalt rendelkezés kettős adóztatáshoz vezet, az illetékes hatóságok a 24. cikk 3. bekezdése értelmében egyeztetnek egymással arról, hogy hogyan lehet a kettős adóztatást elkerülni.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Jegyzőkönyv

A csatolt Jegyzőkönyv az Egyezmény elválaszthatatlan részét képezi.

30. Cikk

Hatálybalépés

(1) Ezt az egyezményt ratifikálni kell; a ratifikációs okmányokat, amint lehet, Berlinben ki kell cserélni.

(2) Az Egyezmény a ratifikációs okmányok kicserélésének napját követő 30. napon lép hatályba és mindkét Szerződő Államban alkalmazni kell:

a) a forrásnál levont adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra.

(3) Ennek az Egyezménynek a hatálybalépésével a Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság által 1977. július 18-án aláírt, a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény nem alkalmazható, illetőleg megszűnik:

a) a forrásnál levont adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra;

c) a 20. cikk 1. bekezdése esetében az adó alóli mentesítés tekintetében azon a napon, amikor az abban említett időszak véget ért.

31. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény meghatározatlan ideig hatályban marad, de bármelyik Szerződő Állam a hatálybalépést követő öt év eltelte után kezdődő bármelyik naptári év június harmincadikán vagy azt megelőzően a másik Szerződő Államnak diplomáciai úton a felmondásról írásbeli értesítést adhat és ebben az esetben az Egyezmény alkalmazása megszűnik és ennek megfelelően hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók esetében a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra.

A határidő meghatározásánál az ilyen értesítésnek a másik Szerződő Állam által történő kézhezvételének a napja az irányadó.

Készült Budapesten, 2011. február 28. napján két eredeti példányban, magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szöveg eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV
a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között
a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás
kijátszásának megakadályozásáról szóló Budapesten 2011. február 28-án aláírt
Egyezményhez

A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság, a 2011. február 28-án kelt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményhez kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Hivatkozással a 3., 4., 8., 13., 14. és 21. cikkekre:

A „tényleges üzletvezetés helye” az a hely, ahol lényegét illetően meghozzák azokat a kulcsfontosságú menedzsmenti és kereskedelmi döntéseket, amelyek a jogalany üzletének vezetéséhez szükségesek. A tényleges üzletvezetés helye szokásszerűen az a hely, ahol a legmagasabb rangú személy vagy személyek csoportja meghozza döntéseit, és a napi üzletvezetés zajlik, az a hely, ahol a jogalany egésze által végrehajtandó tevékenységeket meghatározzák.

2. A 7. cikk tekintetében:

a) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, ennek a telephelynek a nyereségét nem a vállalkozás által ezért kapott teljes összeg alapján kell megállapítani, hanem csak annak az összegnek az alapján, amely telephely ilyen értékesítésekért vagy üzletért kifejtett tényleges tevékenységének tudható be.

b) A 3. bekezdés rendelkezései a belső jog korlátozásaira tekintet nélkül alkalmazandók, feltéve, hogy a levont költségek összhangban vannak a nemzetközi gyakorlattal.

c) Szerződések esetében, különösen az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések vagy létesítmények, illetve közművek felmérésére, szolgáltatására, felszerelésére vagy megépítésére vonatkozó szerződések esetében, amennyiben a vállalkozásnak a másik Szerződő Államban telephelye van, a telephely nyereségét nem a szerződés teljes összege alapján, hanem csak a szerződés azon része alapján kell megállapítani, amelyet ténylegesen a telephely útján abban a Szerződő Államban teljesítettek, amelyben az van. Az e telephely útján szolgáltatott javakból származó nyereség, illetve a szerződés azon részével kapcsolatos nyereség, amelyet abban a Szerződő Államban teljesítettek, amelyben a vállalkozás központja van, csak abban az államban adóztatható.

d) A műszaki szolgáltatásokért, beleértve a tudományos, geológiai vagy műszaki természetű tanulmányokat vagy felméréseket, vagy a mérnöki szerződésekért, beleértve az azokhoz kapcsolódó tervrajzokat, valamint a tanácsadói vagy felügyeleti szolgáltatásokért ellenértékként kapott kifizetések olyan kifizetéseknek tekintendők, amelyekre az Egyezmény 7. cikkének rendelkezései alkalmazandók.

3. Az 5. és 7. cikkek tekintetében:

Ezen Egyezmény 5. és 7. cikkeinek alkalmazását és magyarázatát és – különösen bármely vita rendezését – az OECD jelenlegi Modellegyezménye 5. és 7. cikkeihez fűzött Kommentár felhasználásával kell elvégezni. Ha az OECD a jövőben a Kommentárt felülvizsgálja, ezen Egyezmény 5. és 7. cikkeit a felülvizsgált Kommentár szellemében kell magyarázni, feltéve, hogy az az Egyezmény szövegével összhangban van.

4. A 10. és 11. cikkek tekintetében:

Tekintet nélkül ezen Egyezmény 10. és 11. cikkének rendelkezéseire, az osztalék és a kamat megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyikben keletkeznek, és annak az államnak a joga szerint,

a) ha olyan jogokból vagy követelésekből származnak, amelyek feljogosítanak a nyereségből való részesedésre, beleértve a csendestárs („stiller Gesellschafter”) részesedéséből származó jövedelmet, vagy olyan kölcsönből származnak, amely kamatlába a hitelfelvevő nyereségéhez kapcsolódik („partiarisches Darlehen”), vagy nyereségből való részesedésre jogosító kötvényekből származnak („Gewinnobligationen”), az ilyen jövedelem adósának az adójoga értelmében és azzal a feltétellel, hogy levonhatók az ilyen jövedelem adósa nyereségének megállapításakor, vagy

b) amennyiben a nyereséget felosztó társaság egy ingatlanbefektetési társaság vagy egy hasonló jogalany, amely mentes a társasági adó alól.

5. A 25. cikk tekintetében:

Ha ezen Egyezmény alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.

b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.

c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.

d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak azzal a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.

e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező adatokról tájékoztatást kapjon annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információ-szolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.

f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatszolgáltatás alapján való adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentességére védekezésésként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.

g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.

h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.

i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozatallal szemben.

6. A 26. cikk tekintetében:

Ha az egyik Szerződő Állam hazai joga a visszatérítési kérelemre hosszabb időt ír elő, mint négy év, megállapítást nyert, hogy a hazai rendelkezés az irányadó.

7. Az Európai Közösség jogi aktusai:

Megállapítást nyert, hogy ez az Egyezmény nem érinti az Európai Közösség jogi aktusait és a Szerződő Államok ezeknek megfelelő rendelkezéseit.

Készült Budapesten, 2011. február 28. napján két eredeti példányban, magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szöveg eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.